

Τονική Σκέψη: *Ας σμίξει το φως των επτά Ακτίνων με την έβδομη Ακτίνα και το Υπερκόσμιο Φως ας εγκαινιάσει τον νέο πολιτισμό*

Η τονική σκέψη είναι το θέμα του ομαδικού μας στοχασμού για το 2022, που αποτελεί ένα έτος Ανάδυσης/Κρούσης στη Δημόσια Συνείδηση στον τριετή κύκλο του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου. Σε αυτήν την συλλογή κειμένων περιέχονται ορισμένα βαρυσήμαντα αποσπάσματα που συμβάλλουν στην κατεύθυνση της σκέψης μας. Οι σπουδαστές, ίσως θελήσουν να μελετήσουν το πέμπτο σημείο αποκάλυψης του Θιβετανού, από το βιβλίο *Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τόμ II*, σελ. 425-429. Ορισμένα αποσπάσματα από αυτήν την ενότητα έχουν επίσης συμπεριληφθεί στην παρούσα συλλογή κειμένων.

Το πέμπτο σημείο αποκάλυψης διατυπώνεται ως εξής:

«Όταν το φως των επτά Ακτίνων σμίξει μ' εκείνο της έβδομης Ακτίνας, τότε υπερκόσμιο φως μπορεί να γίνει γνωστό».

Οι συνέπειες που συνοδεύουν το πέμπτο αυτό σημείο είναι εκπληκτικές σε πρώτη ματιά, και απαιτούν άμεση αναγνώριση των δύο παραγόντων του *χρόνου* και του *χώρου*. Οι σημασίες που υπονοούνται σ' αυτό το σημείο μπορούν να διευκρινιστούν αν παραφράσω τη δήλωση και σας δώσω έτσι μια αίσθηση σημασίας που θα σας φέρει κατανόηση. Όταν η ενέργεια του φωτός όλων των ακτίνων μπορεί να εκφραστεί μέσα από την έβδομη ακτίνα, τότε η ύψιστη όψη του θείου φωτός μπορεί να διεισδύσει στο φυσικό πεδίο. Αυτή πρέπει να είναι προφανώς μια δυσκολότατη δήλωση να τη συλλάβετε, όμως είναι επίσης μια δήλωση που έχει θεμελιώδη αλήθεια.

Σε προηγούμενη οδηγία υπέδειξα ότι τρεις ιδέες περιλαμβάνονται στη σύλληψη της σημασίας αυτών των σημείων αποκάλυψης και – εφόσον τις συλλάβετε – είναι εξαιρετικά σαφή και απλά. Η *Διαδικασία* που απαιτείται για να εκδηλωθεί το “υπερκόσμιο φως” λαμβάνει χώρα όταν προσεγγιστεί ένα μεταβατικό σημείο σύνθεσης, και οι επτά ενέργειες σμίξουν σ' ένα μεγάλο ενεργειακό Φως. Οι επτά αυτές ενέργειες δημιουργούν πάντα ενωμένες το “υπερκόσμιο φως” στα ανώτατα επίπεδα της θείας έκφρασης, όμως το αποκαλυπτικό αυτό φως βρίσκεται *Θέση* μόνο όταν η έβδομη Ακτίνα της Τελετουργικής Τάξης είναι ενεργός και σε διαδικασία να εκδηλωθεί στους τρεις κόσμους, και επομένως, κατ' ανάγκη, στο έβδομο πεδίο, το φυσικό πεδίο. Μια τέτοια εκδήλωση συμβαίνει αναπόφευκτα σε στιγμές πλανητικής κρίσης, όταν είναι ενεργός η έβδομη ακτίνα και όταν ο Ήλιος βρίσκεται στον Υδροχόο. Ένας τέτοιος συνδυασμός σχέσεων εδραιώνεται τώρα, γιατί η έβδομη ακτίνα έρχεται γοργά σε εκδήλωση και ο Ήλιος *είναι* στον Υδροχόο, εφόσον η Υδροχοϊκή Εποχή μόλις αρχίζει. Ο *Σκοπός* αυτού του συνδυασμού (που εμφανίστηκε έξι φορές στη διάρκεια της περιόδου της πέμπτης φυλετικής ρίζας) είναι να επιφέρει φώτιση και να εδραιώσει τάξη πάνω στη Γη. Η πρώτη ένδειξη της δυνατότητας να τελεσφορήσουν τα θεία αυτά σχέδια ήταν η χορήγηση της Νέας Επίκλησης· η δυναμικότητά της ήταν τόσο μεγάλη, ώστε *έπρεπε* να εξεταστούν οι ορθές συνθήκες πριν γίνει δυνατή η ανακοίνωσή της. Αυτό ήταν το πρώτο βήμα στη σχεδιασμένη καταστάλαξη του “υπερκόσμιου φωτός”· το δεύτερο βήμα θα είναι η επανεμφάνιση του Μεγάλου Κυρίου που θα δράσει σαν φακός μέσα

από τον οποίο μπορεί να εστιαστεί το φως και να προσαρμοστεί στην ανθρώπινη ανάγκη. Πραγματοποιούνται γοργά οι συνθήκες με τις οποίες μπορεί να γίνει εφικτό το μεγάλο αυτό γεγονός της διάδοσης του φωτός. Ο Χριστός μπορεί και λειτουργεί *τώρα* στο ατμικό πεδίο και ενσωματώνει μέσα Του το μεγάλο Σημείο Αποκάλυψης που εξέφρασα με τα λόγια: “Η Θέληση αποτελεί έκφραση του Νόμου της Θυσίας”. Η επίκληση που ανέρχεται τώρα από την ανθρωπότητα στον υψηλό εκείνο Τόπο όπου κατοικεί ο Χριστός αυτό τον καιρό, εστιάζεται ή πηγάζει από το πεδίο των συναισθημάτων· εξαιτίας αυτού βρίσκουμε στις Γραφές τα λόγια ότι στο τέλος του αιώνα θα προβάλλει “η *Επιθυμία των εθνών*”. Η κίνηση που θα Τον φέρει –από τη σκοπιά των μαζών– εκπορεύεται λοιπόν από το αστρικό πεδίο. Τα σχέδια της έλευσής Του καταστρώνονται στην ανώτερη αντιστοιχία αυτού του πεδίου, στο βουδδικό πεδίο ή το πεδίο του καθαρού λόγου.

Μαθητεία στη Νέα Εποχή II, σσ. 425-6

Στην εξέτασή μας για το πέμπτο αυτό σημείο αποκάλυψης δόθηκε μια πληρέστατη εικόνα των τριών σταδίων της διαδικασίας [...] Διείσδυση, Πόλωση, Καταστάλαξη.

Στην ιδιαίτερη αυτή αποκάλυψη περιλαμβάνονται όλα τα πεδία (του κοσμικού φυσικού πεδίου)· αυτό είναι ασυνήθιστο από μόνο του· ολόκληρη η διαδικασία αφορά τη *διείσδυση* των αναμειγμένων επτά ενεργειών μέσα από όλες τις καταστάσεις της συνείδησης όπως καταδεικνύονται από τα επτά πεδία της ουσίας. Αυτό πρέπει να το θυμάστε, επειδή η έννοια των “πεδίων” είναι σχεδόν ανεπανόρθωτα (και χρησιμοποιώ αυτή τη λέξη σκόπιμα) συνδεμένη με την ιδέα της ύλης ή της ουσίας. Αυτό είναι βασικά σωστό, και όμως η έμφαση *πρέπει* να δοθεί στην όψη της συνείδησης καθώς εμψυχώνει την ουσία. Η επίδραση της διείσδυσης με την οποία ασχολούμαστε τώρα, ασκείται στους πολλούς ποικίλους τύπους συνείδησης που εκφράζονται μέσα από τους επτά τύπους της ουσίας. Οι αναμειγμένες ενέργειες διεισδύουν χρησιμοποιώντας στάδιο με στάδιο τη συνειδητή επίγνωση· όμως επηρεάζουν μόνο εκείνες τις μορφές ζωής που αντιδρούν ενστικτωδώς στην επίδρασή τους. Η σπουδαιότητα της παρούσας διείσδυσης έγκειται στην πληρότητά της και στο γεγονός ότι η ανταπόκριση στις αναμειγμένες αυτές ενέργειες είναι οριστικά ταχύτερη και περιεκτικότερη από ποτέ άλλοτε στην πλανητική ιστορία.

Αυτόθι, σ. 427

Ζούμε λοιπόν, αδελφοί μου, σε περίοδο πνευματικής κρίσης. Όταν συμπίπτει μια ανθρώπινη κρίση και μια πνευματική κρίση, επέρχεται μια από τις κύριες περιόδους ευκαιρίας και απόφασης στις γενικές ανθρώπινες υποθέσεις· απ’ όπου και η εξαιρετική βαρύτητα της παρούσας στιγμής. Ό,τι μπορώ να κάνω είναι να επιστήσω την προσοχή σας· εσείς πρέπει να παρατηρείτε και να ερμηνεύετε τα τρέχοντα συμβάντα, και εσείς πρέπει να σημειώνετε την έκφραση των ενεργειών που κατασταλάζουν και διεισδύουν, προκειμένου να συνεργαστείτε στο μέτρο που επιτρέπει η διορατικότητά σας, έτσι να προωθήσετε την ορθή παραγωγή των απαιτούμενων αποτελεσμάτων.

Αυτόθι, σσ. 428-429

Πρέπει πάντοτε να έχετε κατά νου ότι το μεγάλο θέμα του ΦΩΤΟΣ βρίσκεται πίσω από όλο τον πλανητικό μας σκοπό. Η πλήρης έκφραση του τέλει ΦΩΤΟΣ, όπως νοείται αποκρυφιστικά, είναι ο απορροφητικός σκοπός της ζωής του πλανητικού μας Λόγου. Το φως είναι το μεγάλο και βασανιστικό εγχείρημα στους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εξέλιξης· παντού οι άνθρωποι εκτιμούν το φως του ηλίου ως ουσιώδες για την υγιεινή ζωή· κάποια ιδέα της ανθρώπινης σπουδής για το φως μπορεί να συλληφθεί αν εξετάσετε τη λαμπρότητα του φυσικά παραγόμενου φωτός στο οποίο ζούμε όταν έλθει η νύκτα και το συγκρίνουμε με

τον τρόπο φωτισμού των δρόμων και των σπιτιών του κόσμου πριν να ανακαλυφθεί το φωταέριο και αργότερα ο ηλεκτρισμός. Το φως της γνώσης, σαν ανταμοιβή των εκπαιδευτικών διαδικασιών, είναι το κίνητρο πίσω απ' όλες τις μεγάλες σχολές μάθησης σε κάθε χώρα του κόσμου, και είναι ο στόχος πολλών από τις παγκόσμιες οργανώσεις μας· η ορολογία του φωτός ελέγχει ακόμη και τον υπολογισμό του χρόνου μας. Το μυστήριο του ηλεκτρισμού ξεδιπλώνεται βαθμιαία μπροστά στα εκστατικά μάτια μας και η ηλεκτρική φύση του ανθρώπου αποδεικνύεται βραδέως και αργότερα θα καταδειχθεί ότι σ' ολόκληρη την ανθρώπινη δομή και μορφή ο άνθρωπος συνίσταται κυρίως από άτομα φωτός, και ότι το φως στο κεφάλι (τόσο οικείο στους εσωτεριστές) δεν είναι φανταστικό ή εύρημα ευσεβούς πόθου ή παραισθητικής φαντασίας, αλλά προκύπτει σαφώς από την ένωση ή συγχώνευση του εγγενούς φωτός της καθαυτής ουσίας και του φωτός της ψυχής.

Θα διαπιστωθεί ότι αυτό επιδέχεται επιστημονική απόδειξη. Θα δειχθεί επίσης ότι η ίδια η ψυχή είναι φως και ότι ολόκληρη η Ιεραρχία είναι ένα μεγάλο κέντρο φωτός, κάνοντας το συμβολισμό του φωτός να διέπει τη σκέψη μας, την προσέγγισή μας στο Θεό και επιτρέποντάς μας να κατανοήσουμε κάπως την έννοια των λόγων του Χριστού “Εγώ ειμί το Φως του κόσμου”. Οι λέξεις αυτές κομίζουν νόημα σε όλους τους αληθινούς μαθητές και τους προσφέρουν έναν ανάλογο στόχο τον οποίο προσδιορίζουν σαν την ανεύρεση του φωτός, την οικειοποίηση του φωτός και να καταστούν οι ίδιοι κομιστές φωτός. Το θέμα του φωτός διατρέχει όλες τις παγκόσμιες Γραφές· η ιδέα της φώτισης ρυθμίζει ολόκληρη την εκπαίδευση που παρέχεται στους νέους του κόσμου (όσο περιορισμένη και αν είναι η εφαρμογή αυτής της ιδέας) και η σκέψη για περισσότερο φως διέπει όλους τους ατελείς πόθους του ανθρώπινου πνεύματος.

Δεν προωθήσαμε ακόμη την έννοια μέχρι το Κέντρο της Ζωής όπου ενοικεί ο Αρχαίος των Ημερών, ο Αιώνιος Νεανίας, ο Κύριος του Κόσμου, ο Σανάτ Κουμάρα, ο Μελχισηδέκ-Θεός. Όμως από το Κέντρο αυτό κυλά ό,τι ονομάστηκε Φως της Ζωής, Υπερκόσμιο Φως. Αυτές είναι προς το παρόν κενές λέξεις μέχρι να γνωρίσουμε ως εκγυμνασμένοι μυημένοι ότι το φως είναι ένα σύμπτωμα και μια έκφραση της Ζωής και ότι ουσιαστικά, αποκρυφιστικά και κατά έναν πολύ μυστηριώδη τρόπο οι όροι Φως και Ζωή είναι εναλλάξιμοι μέσα στα όρια του πλανητικού αξεπέραστου δακτυλίου. Πέρα απ' αυτά τα όρια – ποιος ξέρει; Το Φως μπορεί να θεωρηθεί σαν σύμπτωμα, μια αντίδραση στη συνάντηση και στην επακόλουθη συγχώνευση πνεύματος και ύλης.

Όταν λοιπόν το μεγάλο αυτό σημείο συγχώνευσης και ηλιακής κρίσης (γιατί αυτό είναι, ακόμη και όταν προκαλεί πλανητική κρίση) εμφανίζεται σε χρόνο και χώρο, επίσης εμφανίζεται αμέσως φως και έχει τέτοια ένταση, ώστε μόνο όσοι γνωρίζουν το φως της ψυχής και μπορούν να κομίσουν το ιεραρχικό φως, μπορούν να εκγυμναστούν για να εισέλθουν και να αποτελέσουν μέρος του φωτός της Σαμπάλλα και να βαδίσουν στις “ακτινοβόλες εκείνες αίθουσες όπου κινούνται τα Φώτα που εκτελούν τη Θέληση του Θεού”.

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σσ. 142-44

[...] μόνο όταν η θέληση της προσωπικότητας και η θέληση της ψυχής προσεγγισθούν – εφελκόμενες από αγάπη – το φως της ψυχής κυριαρχεί στο υλικό φως της προσωπικότητας. Αυτή είναι μια σπουδαία δήλωση. Μόνο όταν η θέληση της Ενάδας και η θέληση της Ιεραρχίας των ψυχών συναντηθούν και σμίξουν στα “ανώτερα κλιμάκια” (αν μπορώ να χρησιμοποιήσω μια τέτοια σύγχρονη επιχειρησιακή φράση) μπορεί το ακτινοβόλο φως της Ζωής να κυριαρχήσει στα συγχωνευμένα φώτα της Ανθρωπότητας και της Ιεραρχίας. Μπορεί να ιδωθεί αμυδρά ότι λαμβάνει χώρα αυτή η ομαδική συγχώνευση κι ένωση.

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σ. 144

«Το φως λάμπει επειδή το μεγαλύτερο φως και το μικρότερο φως προσεγγίζουν κι έπειτα επικαλούνται το ένα το άλλο. Τα ανάμεικτα φώτα τους, αν και δεν είναι ακόμη ένας ακτινοβόλος ήλιος, συγχωνεύονται γοργά. Τα ανάμεικτα αυτά φώτα αποκαλύπτουν το Φωτισμένο Δρόμο.

Ο άνθρωπος βλέπει τον εαυτό του να παίρνει αυτό τον άλλο Δρόμο, το Δρόμο των φωτισμένων συνόλων· οδηγεί απ' τη μορφή στην ψυχή, απ' το σκοτάδι στο φως κι έτσι γύρω απ' τον Τροχό. Ανατρέχοντας έτσι στα βήματά του και κινούμενος προς τα πίσω πάνω στο Δρόμο (τον αντεστραμμένο τροχό του ζωδιακού. Α.Α.Μπ.) κινείται προς τα εμπρός.

Ένα νέο φως εισέρχεται. Οι Επτά Αδελφές παίζουν το ρόλο τους (οι Πλειάδες βρίσκονται στον Ταύρο, το πρώτο ζώδιο του Σταθερού Σταυρού) και τότε τρία φώτα ακτινοβολούν. Κι έτσι εμφανίζεται ένας ακτινοβόλος ήλιος».

Εσωτερική Αστρολογία, σ. 562

Οι επτά ακτίνες είναι το άθροισμα της θείας Συνείδησης, του παγκόσμιου Νου· μπορούν να θεωρηθούν σαν επτά νοήμονες Οντότητες δια των Οποίων πραγματώνεται το σχέδιο. Ενσωματώνουν το θείο σκοπό, εκφράζουν τις ποιότητες που χρειάζονται για την υλοποίηση αυτού του σκοπού και δημιουργούν τις μορφές και είναι οι μορφές δια των οποίων μπορεί να προωθηθεί σε περάτωση η θεία ιδέα. Συμβολικά μπορούν να θεωρηθούν ότι συνιστούν τον εγκέφαλο του θείου Ουράνιου Ανθρώπου. Αντιστοιχούν στις κοιλίες του εγκεφάλου, στα επτά κέντρα μέσα στον εγκέφαλο, στα επτά κέντρα δύναμης και στους επτά κύριους αδένες που καθορίζουν την ποιότητα του φυσικού σώματος. Είναι οι συνειδητοί εκτελεστές του θείου σκοπού· είναι οι επτά Πνοές που εμψυχώνουν όλες τις μορφές οι οποίες δημιουργήθηκαν απ' Αυτές για να εκτελέσουν το σχέδιο.

Εσωτερική Ψυχολογία I, σσ. 59-60

Οι επτά ακτινικές Υπάρξεις, αντίθετα με τον άνθρωπο, έχουν πλήρη συνείδηση κι ολική επίγνωση του σκοπού και του Σχεδίου. Είναι “πάντα σε βαθύ διαλογισμό” κι έφτασαν στο σημείο όπου μέσω του προχωρημένου σταδίου εξέλιξης Τους “εξωθούνται σε εκπλήρωση”. Έχουν πλήρη αυτοσυνείδηση κι ομαδική συνείδηση· είναι το άθροισμα του παγκόσμιου νου· είναι “αφυπνισμένες και ενεργές”. Ο στόχος κι ο σκοπός Τους είναι τέτοιος ώστε είναι άσκοπο να εικάζουμε γι' αυτόν, γιατί το ύψιστο σημείο επίτευξης για τον άνθρωπο είναι το κατώτατο σημείο γι' Αυτές. Οι επτά αυτές Ακτίνες, Πνοές και Ουράνιοι Άνθρωποι έχουν το χρέος να αγωνίζονται με την ύλη προκειμένου να την υποτάξουν στο θείο σκοπό κι ο στόχος – στο βαθμό που μπορεί κανείς να τον νιώσει – είναι να υποτάξουν τις υλικές μορφές στη δράση της ζωικής όψης, παράγοντας έτσι εκείνες τις ποιότητες που θα φέρουν τη θέληση του Θεού σε εκπλήρωση. Επομένως είναι το άθροισμα όλων των ψυχών στο ηλιακό σύστημα και η δραστηριότητά Τους παράγει όλες τις μορφές· ανάλογα με τη φύση της μορφής θα είναι κι ο βαθμός της συνείδησης. Μέσω των επτά ακτίνων ρέει η όψη ζωή ή πνεύμα, ανακυκλώνοντας κάθε βασίλειο της φύσης και παράγοντας έτσι όλες τις καταστάσεις συνείδησης σ' όλα τα πεδία επίγνωσης

Αυτόθι, σ. 60

Η πρωταρχική κοσμική λειτουργία της έβδομης ακτίνας είναι να εκτελέσει το μαγικό έργο της συγχώνευσης πνεύματος και ύλης για να παραγάγει την εκδηλωμένη μορφή δια της οποίας η ζωή θα αποκαλύψει τη δόξα του Θεού.

Αυτόθι, σ. 369

Θα ήταν εδώ χρήσιμο να θυμάστε ότι στο έργο της δημιουργίας ο λευκός μάγος επωφελείται από την τρέχουσα Ακτινική επιρροή. Όταν η τρίτη, η πέμπτη και η έβδομη ακτίνα βρίσκονται σε ισχύ, είτε εισερχόμενες είτε σε μεσουράνημα είτε απερχόμενες, το έργο είναι πολύ ευκολότερο απ' ό,τι όταν κυριαρχούν η δεύτερη, η έκτη ή η τέταρτη. Επί του παρόντος, όπως γνωρίζουμε, η έβδομη Ακτίνα κυριαρχεί γοργά και συνιστά μια από τις ευκολότερες δυνάμεις με τις οποίες πρέπει να εργασθεί ο άνθρωπος. Κάτω από την Ακτίνα αυτή θα γίνει εφικτό να οικοδομήσει μια νέα κατασκευή για τον ταχέως παρακμάζοντα πολιτισμό και ν' ανεγείρει το νέο επιθυμητό ναό για τη θρησκευτική παρόρμηση. Υπό την επιρροή της το έργο των πολυάριθμων ασυνείδητων μάγων θα διευκολυνθεί κατά πολύ. Αυτό θα οδηγήσει στην ταχεία αύξηση των ασυνείδητων ψυχιστικών φαινομένων, στη διάδοση της νοητικής επιστήμης και στην επακόλουθη ικανότητα των διανοητών ν' αποκτούν και να δημιουργούν εκείνα τα απτά οφέλη που επιθυμούν. Ωστόσο αυτή η μαγεία του ασυνείδητου ή ιδιοτελούς είδους οδηγεί σε καρμικά αποτελέσματα αξιοθρήνητης φύσης, γιατί μόνο εκείνοι που εργάζονται με το νόμο κι ελέγχουν τις μικρότερες ζωές μέσω γνώσης, αγάπης και θέλησης αποφεύγουν τις συνέπειες οι οποίες συνοδεύουν εκείνους που χειρίζονται τη ζώσα ύλη με ιδιοτελείς σκοπούς.

Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, σσ. 1021-22

Αρετή είναι η εκδήλωση στον άνθρωπο του πνεύματος της συνεργασίας με τους αδελφούς του, που απαιτεί ανιδιοτέλεια, κατανόηση και πλήρη αυτοπαραγνώριση. Κακία είναι η άρνηση αυτής της στάσης. Οι δύο αυτές λέξεις υποδηλώνουν απλά τελειότητα κι ατέλεια, συμμόρφωση σ' ένα θείο πρότυπο αδελφοσύνης ή αποτυχία να επιτύχουμε αυτό το πρότυπο. Τα πρότυπα είναι μετατοπιζόμενα πράγματα κι αλλάζουν με την πρόοδο του ανθρώπου προς τη θειότητα. Ποικίλλουν επίσης ανάλογα με το πεπρωμένο του ανθρώπου καθώς επηρεάζεται από την εποχή και τον αιώνα του, τη φύση του και το περιβάλλον του. Μεταβάλλονται επίσης ανάλογα με το σημείο εξελικτικής ανάπτυξης. Το πρότυπο της επίτευξης δεν είναι σήμερα αυτό που ήταν πριν χίλια χρόνια, ούτε θα είναι μετά χίλια χρόνια αυτό που είναι σήμερα.

Όμως όλες οι περίοδοι της παγκόσμιας ιστορίας δεν ήταν τόσο κρίσιμες όσο η σημερινή, γιατί –ξέχωρα από τη μεγάλη κυκλική ευκαιρία στην οποία αναφέρθηκα νωρίτερα– έχουμε στην ίδια την ανθρωπότητα μια μοναδική επίτευξη. Για πρώτη φορά στη φυλετική ιστορία έχουμε την έκφραση ενός αληθινού ανθρώπινου όντος, του ανθρώπου όπως ουσιαστικά είναι. Έχουμε την προσωπικότητα, ολοκληρωμένη και λειτουργούσα σαν μονάδα κι έχουμε το νου και τη συναισθηματική φύση συγχωνευμένες κι ενοποιημένες, από τη μια με το φυσικό σώμα και από την άλλη με την ψυχή. Επίσης μετατοπίζεται σήμερα η έμφαση απ' τη φυσική ζωή στη νοητική ζωή και σ' έναν αυξανόμενο αριθμό περιπτώσεων στην πνευματική ζωή. Υπάρχει λοιπόν ελάχιστος πραγματικός λόγος για κατάθλιψη, αν αληθεύει ό,τι σημείωσα εδώ. Υπάρχει σήμερα σε πλατιά κλίμακα μια πραγματική “ύψωση της καρδιάς προς τον Κύριο” και μια σταθερή στροφή των οφθαλμών προς τον κόσμο των πνευματικών αξιών. Απ' όπου και η τωρινή αναστάτωση.

Εκτός από την είσοδο της νέας εποχής, εκτός συνεπώς από την εισροή του Χριστικού πνεύματος με τη μεταμορφωτική του ισχύ και την αναγεννητική του δύναμη κι εκτός από την κυκλική επιστροφή των έβδομων ακτινικών ενεργειών, έχουμε το ανθρώπινο γένος σε μια κατάσταση όπου η ανταπόκριση στις βαθύτερες πνευματικές ενέργειες και στις νέες ευκαιρίες είναι για πρώτη φορά επαρκής και συνθετική. Απ' όπου και το αυξανόμενο πρόβλημα. Και η μεγάλη ημέρα της ευκαιρίας, Και το θαύμα της αυγής που μπορούμε να δούμε να φωτίζει στην ανατολή.

Η Μεγάλη Επίκληση συνδέει τη θέληση του Πατρός (ή της Σαμπάλλα), την αγάπη της Ιεραρχίας και την υπηρεσία της Ανθρωπότητας σ' ένα μεγάλο *Τρίγωνο Ενεργειών*: το τρίγωνο αυτό θα έχει δύο μεγάλα αποτελέσματα: τη “σφράγιση της θύρας όπου ανοικεί το κακό” και την πραγμάτωση μέσω της Δύναμης του Θεού που εξαπολύεται στη γη δια της Επίκλησης, του Σχεδίου της Αγάπης και του Φωτός.

Δεν είναι ένα αφελές όνειρο. Απ' τη σκοπιά της ανθρώπινης συνείδησης ο φορέας του Φωτός είναι πρώτα απ' όλα τα μεγάλα εκπαιδευτικά συστήματα του κόσμου, με την ικανότητά τους για βελτίωση και για επέκταση της επιστήμης στις γραμμές καλύτερευσης του ανθρώπινου γένους κι όχι της καταστροφής του όπως τόσο συχνά συμβαίνει σήμερα· σ' αυτά πρέπει να συνδυασθεί η συνεχής αλλαγή ή μεταστροφή της επιστημονικής επίτευξης με τη φώτιση που φέρνει η σοφία· αυτή διασφάλισε στο παρελθόν την ανθρώπινη έφεση και την ανθρώπινη πρόοδο στο φως. Στο φως που φέρνει η φώτιση θα δούμε τελικά Φως και θα έλθει η ημέρα όπου χιλιάδες υιών των ανθρώπων κι αναρίθμητες ομάδες θα μπορούν να πουν μαζί με τον Ερμή και τον Χριστό: “Εγώ ειμί (ή είμαστε) το φως του κόσμου”.

Ο Χριστός μας είπε ότι οι άνθρωποι “ηγάπησαν μάλλον το σκότος ή το φως. Ην γαρ πονηρά αυτών τα έργα”. Ωστόσο μια απ' τις αναδυόμενες μεγάλες ομορφιές της τωρινής εποχής είναι ότι φως πέφτει σε κάθε σκοτεινό τόπο και δεν υπάρχει τίποτε κρυφό που δε θ' αποκαλυφθεί.

Οι Ακτίνες και οι Μήσεις, σ.757-8

Ο βραδύς και προσεκτικός σχηματισμός του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου είναι ενδεικτικός της κρίσης. Εποπτεύουν ή εγκαινιάζουν τη Νέα Εποχή και είναι παρόντες στις ωδίνες του τοκετού του νέου πολιτισμού και στην είσοδο σε εκδήλωση μιας νέας φυλής, μιας νέας κουλτούρας και μιας νέας παγκόσμιας προοπτικής. Το έργο είναι κατ' ανάγκη αργό κι όσοι από σας είναι βυθισμένοι στα προβλήματα και τις ωδίνες, βρίσκουν δύσκολο ν' αντικρίσουν το μέλλον με βεβαιότητα ή να ερμηνεύσουν το παρόν με διαύγεια.

Εκπαίδευση στην Νέα Εποχή, σσ. 44-5

[...] είναι η Ακτίνα της Τελετουργικής Τάξης και δια της δραστηριότητας αυτής της ενέργειας, όταν διευθύνεται και χρησιμοποιείται σωστά, επιβάλλεται ένας ρυθμός σε όλες τις όψεις της ανθρώπινης ζωής. [...] να παρουσιασθεί στους ανθρώπους το περίγραμμα του νέου πολιτισμού [...] Υπό την επιρροή της έβδομης ακτινικής αυτής ενέργειας *πρέπει να επέλθει ισορροπία και να διατηρηθεί, έτσι ώστε να μπορεί να διανυθεί με ασφάλεια η “ευγενής μεσαία ατραπός”* της ορθής δράσης και των ορθών ανθρώπινων σχέσεων.

Προσαρμοσμένο από την Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 667-8

Η έβδομη αυτή Ακτίνα [...] εκδηλώνεται πάντα κατά τη διάρκεια μιας περιόδου μετάβασης από ένα βασίλειο σε άλλο κι αυτό κρύβει το μυστικό του ιδιαίτερου τύπου υπηρεσίας του πλανητικού της Λόγου. Διέπει τις διαδικασίες της:

Μετουσίωσης
Ενσάρκωσης
Μεταφοράς.

Στις τρεις αυτές λέξεις συνοψίζεται το έργο της ζωής Του· στις τρεις αυτές λέξεις ενσωματώνεται η φύση της μεγάλης αυτής Οντότητας που προΐσταται στις διαδικασίες συγχώνευσης, ανάμειξης και προσαρμογής· η Οποία δια της γνώσης Της του κοσμικού Ήχου καθοδηγεί τις ζωικές δυνάμεις ορισμένων ηλιακών και σεληνιακών οντοτήτων από μορφή σε

μορφή και αποτελεί το δεσμό ανάμεσα στην ψυχή που αναμένει ενσάρκωση και στο σώμα εκδήλωσής της. Το τελευταίο ισχύει είτε εξετάζουμε την ενσάρκωση ενός ανθρώπου, μιας ομάδας, μιας ιδέας είτε όλων των οντοτήτων που είναι μικρότερης βαθμίδας απ' το ηλιακό Ον το Οποίο εκδηλώνεται μέσω μιας σφαίρας ή τον εκπρόσωπο της σφαίρας υπό τον πλανητικό Λόγο [...]

Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, σ. 445

Η έβδομη ακτίνα θα φέρει στη συνείδηση των ερχόμενων μνημένων την έννοια της ομαδικής υπηρεσίας και θυσίας. Θα εγκαινιάσει τον αιώνα της “θείας υπηρεσίας”. Το όραμα της προσφοράς του ατόμου σε θυσία και υπηρεσία μέσα στην ομάδα και στο ομαδικό ιδεώδες θα είναι ο στόχος των μαζών των προχωρημένων στοχαστών της Νέας Εποχής, ενώ για την υπόλοιπη ανθρωπότητα η αδελφοσύνη θα είναι ο βασικός τόνος της προσπάθειάς της. Οι λέξεις αυτές έχουν μια ευρύτερη έννοια και σημασία απ' ό,τι μπορούν να γνωρίσουν και να κατανοήσουν οι σημερινοί στοχαστές.

[...] Η έβδομη ακτίνα θα γαλουχήσει το ομαδικό πνεύμα κι ο ρυθμός της ομάδας, οι αντικειμενικοί σκοποί της ομάδας και η τελετουργική εργασία της ομάδας θα είναι τα βασικά φαινόμενα. [...]

[...] Η έβδομη ακτίνα θα μεταδώσει στον άνθρωπο τη δύναμη ν' αναγνωρίσει τον κοσμικό Χριστό και να δημιουργήσει τη μελλοντική εκείνη επιστημονική θρησκεία του *Φωτός* που θα επιτρέψει στον άνθρωπο να εκπληρώσει την εντολή του ιστορικού Χριστού ν' αφήσει το φως του να λάμψει [...]

Εσωτερική Ψυχολογία I, σσ. 361-2

Η θεία αρχή με την οποία θα ασχοληθεί κυρίως η ανθρωπότητα της έβδομης ακτίνας είναι εκείνη της ζωής καθώς εκφράζεται διαμέσου του αιθερικού σώματος. Γι' αυτό το λόγο βρίσκουμε ένα αυξανόμενο ενδιαφέρον για τη φύση της ζωτικότητας· η λειτουργία των αδένων μελετάται και πριν περάσει πολύς καιρός θα σημειωθεί η κύρια λειτουργία τους σαν παραγωγών ζωτικότητας. Εσωτερικά θεωρούνται σαν εξωτερικεύσεις στο φυσικό πεδίο των κέντρων δύναμης του αιθερικού σώματος και η ζωντάνια ή η έλλειψη δραστηριότητάς τους υποδεικνύει την κατάσταση αυτών των κέντρων. Η μετατόπιση του παγκόσμιου ενδιαφέροντος είναι επίσης στο βασίλειο των οικονομικών που είναι σαφώς το βασίλειο της ζωικής συντήρησης. Πολλά συνεπώς πρόκειται να συμβούν σε όλες αυτές τις σφαίρες ενδιαφέροντος κι εφόσον το αιθερικό σώμα καταστεί ένα εδραιωμένο επιστημονικό γεγονός και τα κέντρα –μεγάλα και μικρά– αναγνωρισθούν σαν εστίες όλης της ενέργειας όπως εκφράζεται δια του ανθρώπινου σώματος στο φυσικό πεδίο, θα δούμε να λαμβάνει χώρα μια μεγάλη επανάσταση στην ιατρική, στη διαιτητική και στο χειρισμό της καθημερινής ζωικής δραστηριότητας. Θα επιφέρει μεγάλες αλλαγές στον τρόπο εργασίας και μόχθου και πάνω από καθετί άλλο στις δραστηριότητεςσχόλης της φυλής.

Αυτή η σκέψη επισύρει στην προσοχή μας τις τρεις μεθόδους δραστηριότητας όπως χρησιμοποιούνται από όλους τους εργάτες των ακτίνων και οι οποίες διαφέρουν για κάθε ακτίνα. Εκείνες που τελικά θα ελέγχουν τους τύπους της έβδομης ακτίνας θα προκαλέσουν βαθμιαία αλλαγές στις στάσεις προς τη ζωή και θα επιφέρουν πολύ διαφορετικές μεθόδους στην καθημερινή ζωή. Αυτές οι τρεις είναι:

1. Η ομαδική δραστηριότητα για την επιστημονική σχέση της ουσίας και της ενέργειας.
2. Η διέγερση των αιθερικών μορφών μέσω της ορθά κατευθυνόμενης δύναμης.
3. Η ορθή διανομή μέσω της επιστημονικής μελέτης της ζωτικής ενέργειας.

Μπαίνουμε σε μια επιστημονική εποχή, αλλά θα είναι μια επιστήμη που βγαίνει από το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται τώρα και η οποία –έχοντας εισδύσει όπως πρέπει στο βασίλειο του αψηλάφητου– θ’ αρχίσει να εργάζεται πολύ πιο υποκειμενικά από πριν. Θα αναγνωρίσει την ύπαρξη αισθήσεων που είναι υπεραισθητήριες και προεκτάσεις των πέντε φυσικών αισθήσεων κι αυτό θα επιβληθεί στην επιστήμη λόγω του πλήθους των αξιόπιστων ανθρώπων που θα τις κατέχουν και θα μπορούν να εργάζονται και να ζουν ταυτόχρονα στους κόσμους του απτού και του άψαυστου. Η σωρεία των αξιόπιστων μαρτυριών θα αποδειχθεί αναμφισβήτητη. Τη στιγμή που θα αποδειχθεί η ύπαρξη του υποκειμενικού κόσμου των αιτίων (κι αυτό θα έρθει απ’ την αδιαφιλονίκητη μαρτυρία των διευρυμένων αισθήσεων του ανθρώπου) η επιστήμη θα εισέλθει σε μια νέα εποχή· η εστία της προσοχής της θ’ αλλάξει· οι δυνατότητες ανακαλύψεων θα είναι τεράστιες κι ο υλισμός (όπως νοείται τώρα η λέξη) θα εξαφανισθεί. Ακόμη κι η λέξη “υλισμός” θα αχρηστευθεί και οι άνθρωποι του μέλλοντος θα διασκεδάζουν με τον περιορισμένο οραματισμό του σύγχρονου κόσμου μας και θ’ απορούν γιατί σκεφτόμασταν κι αισθανόμασταν έτσι.

Θα επιθυμούσα να έχετε κατά νου σχετικά με τις πέντε ακτίνες που είδαμε ότι επηρεάζουν ή αρχίζουν να επηρεάζουν την ανθρωπότητα αυτή την εποχή (την πρώτη, δεύτερη, τρίτη, έκτη κι έβδομη ακτίνα), ότι τα αποτελέσματά τους θα διαφέρουν ανάλογα με τον ακτινικό τύπο και την ακτινική ποιότητα του ενεχόμενου ατόμου και ανάλογα με τη θέση του στην κλίμακα της εξέλιξης. Τα σημεία αυτά συχνά λησμονούνται. Αν ένας άνθρωπος, για παράδειγμα, είναι στη δεύτερη Ακτίνα της Αγάπης-Σοφίας, μπορεί να αναμένεται ότι η επίδραση αυτής της ακτίνας και της έκτης (που βρίσκεται πάνω στη δεύτερη ακτινική γραμμή δύναμης) θα είναι εύκολα αποτελεσματική και θα συνιστά αναγκαστικά τη γραμμή ελάχιστης αντίστασης. Η κατάσταση αυτή μπορεί συνεπώς να προκαλέσει ανάρμωστη ευαισθησία και μη ισορροπημένη ανέλιξη των χαρακτηριστικών. Τα χαρακτηριστικά μας είναι εκείνα που επηρεάζουν τη συμπεριφορά μας και τις αντιδράσεις μας στις περιστάσεις. Θα σημαίνει επίσης ότι η επίδραση της πρώτης, της τρίτης και της έβδομης ακτίνας θα είναι θεμελιωδώς διαταραγμένη και θα προκαλεί αντίσταση ή – τουλάχιστον – μια στάση μη δεκτικότητας. Στο σημερινό κόσμο οι ακτίνες που βρίσκονται στη γραμμή ενέργειας που είναι εκείνη της πρώτης Ακτίνας της Θέλησης ή Δύναμης (που περιλαμβάνει την τρίτη και την έβδομη) είναι σε αναλογία τρία προς δύο (όσον αφορά την τωρινή εκδήλωση) και συνεπώς μπορούμε να προσδοκούμε μια πληρέστερη έκφραση των πρώτων ακτινικών ιδιοτήτων και γεγονότων απ’ ό,τι θα συνέβαινε διαφορετικά. Θα είναι ιδιαίτερα έτσι γιατί η έκτη ακτίνα φεύγει ταχέως από την εκδήλωση. Όλα τα παραπάνω αποτελούν πληροφορίες που έχουν μικρή αξία αυτή την εποχή. Οι συνέπειές τους θα γίνονται όλο και περισσότερο φανερές με την πάροδο του χρόνου και γι’ αυτό τις περιλαμβάνω στη διδασκαλία μου.

Το Πεπρωμένο των Εθνών, σσ.133-136

Για να συνοψίσω όσα είπα:

1. Η ενέργεια της έβδομης ακτίνας είναι ο δυναμικός πράκτορας της μύησης όταν λαμβάνεται στο φυσικό πεδίο, δηλαδή στη διάρκεια της διαδικασίας της πρώτης μύησης.
2. Τα αποτελέσματά της πάνω στην ανθρωπότητα θα είναι:
 - α. Να φέρει την γέννηση της Χριστικής συνείδησης μεταξύ των μαζών των ανθρώπινων όντων με νοήμονα έφεση.

- β. Να κινητοποιήσει ορισμένες σχετικά νέες εξελικτικές διαδικασίες που θα μετασχηματίσουν την ανθρωπότητα (τον παγκόσμιο μαθητή) σε ανθρωπότητα (τον παγκόσμιο μνημένο).
 - γ. Να εδραιώσει μ' ένα νέο και νοήμονα τρόπο την πάντοτε υφιστάμενη έννοια της σχέσης κι έτσι να φέρει στο φυσικό πεδίο ορθές ανθρώπινες σχέσεις. Πράκτοράς της είναι η καλή θέληση, μια αντανάκλαση της θέλησης-για-το-καλό της πρώτης θείας όψης. Αντανάκλαση της πρώτης αυτής Ακτίνας της Θέλησης ή Σκοπού είναι η καλή θέληση.
 - δ. Να επαναδιευθετήσει τις αρνητικές και θετικές σχέσεις και – σήμερα – αυτό θα προωθηθεί κυρίως αναφορικά με τη σεξουαλική σχέση και το γάμο.
 - ε. Να εντείνει την ανθρώπινη δημιουργικότητα κι έτσι να εισαγάγει τη νέα τέχνη σαν μια βάση για τη νέα κουλτούρα και σαν ρυθμιστικό παράγοντα στο νέο πολιτισμό.
 - ζ. Να αναδιοργανώσει τις παγκόσμιες υποθέσεις κι έτσι να εγκαινιάσει τη νέα παγκόσμια τάξη. Αυτό ανήκει σαφώς στο βασίλειο της τελετουργικής μαγείας.
3. Η διέγερση της έβδομης αυτής ακτίνας σε σχέση με το μνημένο ατομικά:
- α. Θα φέρει σε ύπαρξη στο νοητικό πεδίο μια πλατιά και αναγνωρισμένη σχέση μεταξύ της ψυχής και του νου.
 - β. Θα φέρει ένα βαθμό τάξης στις συναισθηματικές διαδικασίες του μνημένου, βοηθώντας έτσι το προπαρασκευαστικό έργο της δεύτερης μύησης.
 - γ. Θα επιτρέψει στο μνημένο – στο φυσικό πεδίο – να εδραιώσει ορισμένες σχέσεις υπηρεσίας, να μάθει την πρακτική της στοιχειώδους λευκής μαγείας και να καταδείξει το πρώτο στάδιο της αληθινά δημιουργικής ζωής.

Όσον αφορά το μνημένο ατομικά, το αποτέλεσμα της έβδομης ακτινικής ενέργειας στη ζωή του είναι ακραία δυναμικό· αυτό γίνεται εύκολα αντιληπτό λόγω του γεγονότος ότι ο νους και ο εγκέφαλός του ρυθμίζονται από την έβδομη ακτίνα τη στιγμή που συμβαίνει συνειδητά η μνητική διαδικασία.

Οι Ακτίνες και οι Μνήσεις, σσ. 573-4